

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112011264
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112011264.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.1.2015, v trestnej veci obžalovaného D. C. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 98/2012 zo dňa 8.3.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného D. C. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č. 1Pv 250/10 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť v podstate tak, že

dňa 15.4.2009 a následne dňa 7.8.2009 v budove Okresného súdu Prešov po predchádzajúcom slovnom dohovore s obv. C. M., po tom, čo mu obv. C. M. bez prečítania za účelom vyporiadania právnych vzťahov so spoločnosťou RoTTeL, s.r.o., Prešov, podpísal rôzne nešpecifikované doklady doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážil a následne v civilných konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 39C 38/2009 a sp. zn. 13 C 165/2009 v mene obv. C. M. spolu so žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a žalobou o určenie neplatnosti dražby ako pravý predložil nepravý doklad datovaný dňom 26.1.2006 a označený ako „Výzva na úhradu kúpnej ceny, odstúpenie od kúpnej ceny“ adresovaný spoločnosti RoTTeL a obsahujúci potvrdenie prevzatia Ing. B. I. ako konateľom spoločnosti RoTTel zo dňa 26.1.2006

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré neskôr osobitným podaním aj odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia v súhrne nevyhodnotil dôkazy v zhode so zisteným skutkovým stavom, pričom bez všetkého prevzal za svoju výpoveď obž. D. C., pričom vôbec nezohľadnil, že uvedený skutok mal byť spáchaný v spolupáchateľstve, kde súd v tomto smere vyhodnotil výpoveď C. M. v pozícii svedka ako nedôveryhodnú, avšak jeho priznanie v logickej nadväznosti na popis skutku považoval súd za natoľko dôveryhodné, že dohodu o vine a treste ako spravodlivú schválil. Vyslovil názor, že výpoveď C. M. v postavení svedka má väčšiu procesnú váhu ako úradný záznam z 2.12.2009 na čl. 9 vyšetrovacieho spisu, na ktorý sa súd odvoláva, ako aj jeho priznanie sa k tomuto trestnému činu, resp. jeho výpoveď v postavení obvineného, ktorá v tomto konaní nemohla byť vykonaná. Nejednoznačné vyjadrovanie sa svedka C. M. o okolnostiach podania predmetných žalôb mal súd bez pochybností vyhodnotiť v tom smere, že to vyplynulo zo skutočnosti, že doklady prevzaté od obž. D. C. svedok nečítal a teda

otázky v smere kedy ich prvýkrát videl, kto ich vyhotovil, kto mohol ešte na súd podať nepravdivú výzvu, sú účelové a smerujú len na spochybnenie základnej skutočnosti, ktorá je svedkom tvrdená-všetky doklady, ktoré na súd so žalobou podal, prevzal od obž. D. C. a v tomto smere mal súd pristúpiť i k úprave skutku, pri zachovaní jeho totožnosti. Poukázal ďalej aj na to, že „Výzvu na úhradu kúpnej ceny, odstúpenie od kúpnej ceny“ adresovanú spoločnosti RoTTeL, s.r.o. obsahujúci potvrdenie prevzatia Ing. B. I. ako konateľom spoločnosti dňa 26.1.2006 bola v zmysle listinných dôkazov, žalôb zažurnalizovaných vo vyšetrovacom spise, ich prílohou, a teda ako žaloby tak výzva boli podané v jeden okamih svedkom C. M. a neboli doložené tretími osobami neskôr. Namietal, že výpoveď obž. D. C. resp. jeho dôveryhodnosť súd vôbec nepodrobil konfrontácii s inými vykonanými dôkazmi ako napr. svedeckými výpoveďami súrodencov svedka C. M. o záujme obžalovaného a o jeho kontaktovaní sa s nimi ohľadom kúpy bližšie nešpecifikovaných pozemkov vo vlastníctve (obžalovaný vypovedal opak). Poukázal aj na to, že súd sa opomenul venovať motívu tejto trestnej činnosti a to nielen na strane obž. D. C., ktorý jednoznačne vyplynul z vykonaného dokazovania (špekulatívne obchodovanie s pozemkami, napadnutie prvotne uzavretej kúpnej zmluvy, dosiahnutie jej zrušenia, uzavretie nových kúpnych zmlúv s vlastníkmi pozemkov a následné zvýšenie ceny pozemku pre pôvodného kupujúceho), ale i motívu konania smerujúceho k podaniu civilných žalôb svedka C. M., ktorý by tento ako osoba, ktorá mala uzavreté platné kúpne zmluvy, bez toho, aby bola otvorená treťou osobou so záujmom o kúpu týchto nehnuteľností, pravdepodobne za vyššiu kúpnu cenu nemal. Pri svedeckej výpovedi C. M. absentuje motív svedčiť v neprospech obž. D. C., keďže vzťahy medzi nimi boli do tohto trestného konania dobré, poznali sa dlhé roky a to že svedok chce, aby bol za trestnú činnosť potrestaný i jeho spolupáchateľ, nielen on, nie je motívom ku krivej svedeckej výpovedi, skôr motívom k spravodlivému trestu za konanie, ktorého sa dopustili obaja. Prokurátor má za jednoznačne preukázanú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného a preto navrhol, aby krajský súd zrušil oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné a v podrobnostiach krajský súd odkazuje na tieto dôkazy tak, ako ich uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k záveru prezentovanému vo výroku svojho rozhodnutia. V zásade proti rozsahu dokazovania nič nenamietal ani prokurátor vo svojom odvolaní. Súd prvého stupňa dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom.

Obžalovaný D. C. spáchanie skutku tak, ako mu bolo kladené za vinu obžalobou poprel, keď uviedol, že s odsúdeným M. sa poznal 40 rokov, žiadne žaloby na súd nepodával, poukázal na výpoveď M., ktorý sám pri konfrontácii uviedol, že jednu žalobu podal on (M.), druhú nevedel uviesť kto podal, pričom neuviedol, aby to bol obžalovaný. Pokiaľ sa M. ku skutku priznal, tak to nemohol urobiť on (obžalovaný). M. mu dal podklady ohľadom dedičského konania, on sa na základe požiadania M. stretol s jeho príbuznými, aby urovnali spor, lebo sa s M. súdili niekoľko rokov. Poprel, aby M. vyrábal nejaké doklady, vychádzal z dokladov, ktoré mu boli M. predložené. Priznal, že on poradil M. advokátov, ktorí ho v konaní zastupovali.

Podstatným dôkazom v tejto trestnej veci bola výpoveď svedka C. M., ktorý pre rovnaký skutok bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 98/2012 zo dňa 14.9.2012, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste a ktorý v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní uviedol, že on zdedil pozemky v T., spoločnosť RoTTeL, s.r.o. ich chcela kúpiť, aj obžalovaný C. predával pozemky spoločnosti RoTTeL, s.r.o., a preto mu obžalovaný pomáhal. Všetky doklady odovzdal obžalovanému a podpísal plné moci pre advokátov JUDr. Jozefa Bujňáka, JUDr. Karabaša a JUDr. Lukáča. Keď bolo treba uvedenú dokumentáciu odniesť na súd, išiel za obžalovaným, ktorý mu dokumentáciu dal, a čo mu C. dal, to on odniesol na súd. On C. podpísoval dokumenty, avšak nevedel

uviesť aké, poprel, aby sporný dokument predložil Okresnému súdu Prešov do konaní vedených pod sp. zn. 39C 38/2009 a 13C 165/2009 on (svedok) a kto ho predkladal okresnému súdu on uviesť nevedel, nepamätal si, či to bol on. Žaloby vo veciach 39C 38/2009 a 13C 165/2009 asi vypracoval právnik, ktorého on mal splnomocneného. Pokiaľ sa na týchto žalobách nenachádza pečiatka a podpis právnik, ktorý ich vypracoval, potom ich asi vypracoval obžalovaný C.. Vzápätí uviedol, že všetky papiere vypracoval obžalovaný C. a aj sporný doklad. Na otázku súdu, kedy tento sporný doklad videl prvý raz svedok uviedol, že to bolo na vyšetrovačke. Svedok na prvostupňovom súde najskôr uviedol, že sporný doklad dostal od obžalovaného C., lebo od nikoho iného ho dostať nemohol, následne uviedol, že nie je si istý, či on podpísal tento doklad a či ho odniesol na súd, buď tento doklad doniesol on, alebo C.. Na otázku súdu, či aj niekto iný mohol sporný doklad predložiť súdu uviedol, že okrem neho a C. mohol aj niekto iný tento doklad predložiť súdu, lebo svedok papiere podrobne neštudoval. Po výzve súdu na odstránenie rozporov svedok uviedol, že on nič nevypracovával, všetky doklady preberal od C., nevedel, čo bolo obsahom toho, čo prevzal, keďže on doklady nečítal a ani nevie, kto ich predložil súdu.

Svedok Ing. B. I. uviedol, že v minulosti pôsobil v spoločnosti RoTTeL, s.r.o. ako konateľ. V roku 2005 sa pripravoval projekt priemyselného parku T., kde sa pripravoval výkup pozemkov, ich spoločnosť pripravila zoznam parciel, ktoré chceli kúpiť, medzi nimi aj parcely rodiny M.. Rodina M. nemala ukončené konanie o tom, komu aký podiel mal pripadnúť z dedičstva, zmluva sa uzavrela aj bez toho, v súvislosti s týmto jednaním on neprišiel do kontaktu s obžalovaným. Na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom boli prečítané zápisnice o výsluchu svedka Ing. E. W., ktorý bol druhým konateľom spoločnosti RoTTeL, s.r.o. a ktorý potvrdil, že svedok Ing. B. I. rokoval s C. M. ohľadom kúpy pozemku na LV č. XXX, KN 120/13 o výmere 14618 m² nachádzajúcom sa v katastri obce T., prvý podpísal kúpnu zmluvu C. M. a to 5.1.2006 s tým, že peniaze mali dostať všetci vlastníci v čase, keď bude ukončený súdny spor ohľadom podielov na tomto pozemku a celá suma za pozemok vo výške 1.548.640,- Sk mala byť vyplatená až po skončení uvedeného súdneho sporu a dovtedy mala byť v depozíte u notára, avšak predávajúci meno notára neuviedli. Vklad do katastra bol povolený dňa 7.6.2006, následne celé skompletizované územie predali spoločnosti Supotera, a.s. Košice a táto spoločnosť následne predala pozemok spoločnosti CEDC Investment, a.s. v Bratislave. C. M. podal proti spoločnosti CEDC Investment a.s. žalobu, kde ako dôkaz spochybňujúci vlastnícke právo žalovaného bola predložená „Výzva na úhradu kúpnej ceny a odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 26.1.2006, ktorý však spoločnosť RoTTeL, s.r.o. neeviduje a aj konateľ Ing. B. I. poprel, aby ho prevzal. Svedok Ing. I. do spisu doložil vyhlásenie C. M. zo dňa 17.3.2006, v ktorom prehlasuje, že sa vzdáva svojho práva na vyplatenie zmluvnej pokuty, ktorá vyplýva zo zmluvy o predaji pozemku, ktorá by patrila predávajúcemu vtedy, ak by bol vklad do katastra urobený pred vyplatením peňazí a práve tento dátum na tomto doklade poukazuje na to, že reálne v tento deň mal C. M. záujem na trvaní kúpnej zmluvy a nemohol od nej odstúpiť 26.1.2006. Osobne v marci 2009 bol za ním C. M. a žiadal o vyplatenie kúpnej ceny a na tomto stretnutí ani raz nespomenul odstúpenie od zmluvy. Pri výsluchu na polícii mu bol predložený doklad -výzva na úhradu kúpnej ceny, odstúpenie od kúpnej zmluvy, kde je pečiatka ich spoločnosti a jeho podpis, v ich spoločnosti sa takýto doklad nenachádzal, on taký doklad neprevzal, ani nepodpísal, niekto napísal text a jeho podpis s pečiatkou tam dokopíroval. Ak by bol tento doklad doručovaný mimo sídla ich spoločnosti, nebol by opatrený pečiatkou, ktorú svedok so sebou nenesol, ak by bol tento doklad doručený v sídle ich spoločnosti RoTTeL, s.r.o., potom by ho prevzala pracovníčka, ktorá mala na starosti došlú poštu. V rovnakých intenciách vypovedala aj svedkyňa Ing. N. F., ktorá navyše uviedla, že rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k predmetnému pozemku bolo doručené aj C. M. a pokiaľ by ten ešte v januári odstúpil od kúpnej zmluvy, mohol sa brániť v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva ako aj poukázala na to, že v marci roku 2009 bola osobne prítomná pritom, keď C. M. žiadal vyplatenie kúpnej ceny do úschovy notára JUDr. Čuchtu, čo podľa názoru svedkyne jednoznačne preukazuje vtedajší záujem svedka M. o vyplatenie kúpnej ceny a nie o odstúpenie od kúpnej zmluvy.

Vo veci bol vypočutý aj svedok C. W., ktorý nevyhlásil, že sa C. M. mohol telefonicky informovať na podmienky úschovy, avšak k žiadnemu konkrétnemu jednaniu ohľadom úschovy vo vzťahu k C. M. ani spoločnosti RoTTeL, s.r.o. nedošlo.

Svedkovia Ing. W. M., B. U., Y. E., G. M. a G. M. vo svojich výpovediach potvrdili, že spolu so svojím príbuzným C. M. boli spoluvlastníkmi pozemku v katastrálnom území obce T., avšak výška spoluvlastníckych podielov bola predmetom súdneho sporu. Postupne všetci spoluvlastníci podpísali kúpnu zmluvu so spoločnosťou RoTTeL, s.r.o., C. M. im nikdy nepovedal, že mieni odstúpiť od kúpnej zmluvy. Niektorí z týchto svedkov uviedli, že za nimi v roku 2008 prišiel obžalovaný D. C., ktorý od nich

v tom čase žiadal podpísať doklady, na základe ktorých malo dôjsť k predaju tohto pozemku, čo oni odmietli urobiť, pretože sporný pozemok už predali.

Nepochybne bolo teda pred súdom prvého stupňa a to predovšetkým listinnými dôkazmi preukázané, že medzi predávajúcimi C. M., F. M., W. M., G. M., B. U., Y. M., Q. M. a M. M. ako predávajúcimi a spoločnosťou RoTTeL, s.r.o. Prešov došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol pozemok č. KN 120/13-orná pôda o výmere 14618 m², s tým, že kúpna cena mala byť zaplatená v hotovosti najskôr však po vydaní právoplatného územného rozhodnutia o umiestnení stavby a technickej infraštruktúry, najneskôr do 30.9.2005, zároveň sa predávajúci dohodli, že celá kúpna cena bude uložená v depozite u nimi určeného notára, až do právoplatného skončenia súdneho sporu vedeného ohľadom tejto parcely a po skončení súdneho sporu, budú peniaze odovzdané majiteľom pozemku podľa rozhodnutia súdu, zmluvu podpísali predávajúci v časovom rozpätí od 5.1.2006 až do 12.5.2006. Následne spoločnosť RoTTeL, s.r.o. Prešov predala kúpnu zmluvu zo dňa 7.6.2006 tento pozemok spoločnosti Suportera, a.s. Košice a táto spoločnosť vzápätí kúpnu zmluvu zo dňa 10.12.2007 predala uvedenú nehnuteľnosť spoločnosti CEDC Investment, a.s. Bratislava. Taktiež je nepochybné, že dňa 15.4.2009 bola na Okresný súd Prešov podaná žaloba, kde žalobcom bol Jaroslav M. a žalovaným spoločnosť CEDC Investment, a.s. predmetom ktorej bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti KN-E č. 120/13-orná pôda o výmere 14618 m² kat. úz. T. vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 13/16 k celku, ktoré konanie bolo týmto súdom vedené pod sp. zn. 39 C 38/09 a dňa 7.8.2009 bola na Okresnom súde Prešov podaná žaloba žalobcu C. M. proti žalovaným 1.PP Rent Cars, s.r.o. Bratislava, 2.BL Consulting s.r.o. Bratislava, 3.Delta Trade ZH, s.r.o. Tlmače a CEDC Investment, a.s. Rožňava, predmetom ktorej bolo rozhodnúť o neplatnosti dražby konanej dňa 12.5.2009 v sídle odporcu v 2.rade v časti týkajúcej sa nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Prešove, kat. úz. T. na liste vlastníctva č. XXX, ako parcela KN-E č. 120/13-orná pôda o výmere 14618 m² vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu v 13/16 z celku, ktoré konanie bolo na Okresnom súde Prešov vedené pod sp. zn. 13C 165/2009. K obojm týmto žalobám, teda tak k žalobe pod sp. zn. 39C 38/09 ako aj sp. zn. 13C 165/2009 bola k žalobe ako dôkaz a príloha žaloby pripojená listina označená ako výzva na úhradu kúpnej ceny, odstúpenie od kúpnej ceny, pričom vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že táto listina je sfaľovaná, čo plynie jednak z výpovede svedka Ing. B. I., ale aj svedka Ing. E. W., konateľa spoločnosti RoTTeL, s.r.o. Prešov, ktorý uviedol, že sporná listina ich spoločnosti nebola doručená, ale aj z výpovede svedkyne Ing. N. F., ktorá uviedla, že pokiaľ by chcel C. M. dňa 26.1.2006 odstúpiť od kúpnej zmluvy, nebol by dňa 17.3.2006 doručil čestné vyhlásenie overené notárom, ktorým sa vzdal práva uplatniť zmluvnú pokutu, ako aj by bol podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správy katastra zo dňa 7.6.2006, ktorým kataster povolil vklad vlastníckeho práva spoločnosti RoTTeL na základe kúpnej zmluvy s rodinou M..

V prvom rade krajský súd s poukazom na dôvody odvolania prokurátora považuje za potrebné uviesť, že zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto predloží dôkaz, o ktorom vie, že je sfaľovaný alebo pozmenený, na účel použiť ho ako pravý.

Z uvedeného je teda nepochybné, že pre naplnenie objektívnej stránky tejto základnej skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti je potrebné, aby páchatel mal vedomosť o tom, že predkladá sfaľovaný alebo pozmenený dôkaz za účelom použiť ho ako pravý. Takúto vedomosť môže mať buď preto, že ho sám sfaľoval alebo pozmenil, alebo mu takýto sfaľovaný alebo pozmenený dôkaz poskytla tretia osoba.

Vo veci vykonanými dôkazmi však žiadna z týchto foriem konania obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nebola. Obžalovaný C. poprel, aby on vyhotovil spornú listinu. Kľúčovým dôkazom obžaloby bola preto výpoveď svedka C. M., ktorý potvrdil, že ohľadom predaja svojich pozemkov mu pomáhal obžalovaný C., ktorému on odovzdal celú dokumentáciu a zároveň mu podpísal plné moci pre troch advokátov a na súd dal, čo mu odovzdal obžalovaný C., ktorému on podpisoval nejaké dokumenty, zároveň však uviedol, že on spornú listinu na súd nepredložil a nevedel uviesť, kto ju predložil, vzápätí uviedol, že si nepamätá, či žaloby a ďalšie písomné podklady predložil on a vzápätí uviedol, že žaloby ktoré mu boli na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.1.2013 predložené pod sp. zn. 39C 38/2009 a 13C 165/2009 asi vypracoval právnik, ktorého on mal splnomocneného. Vzápätí svedok uviedol, že všetky papiere spracoval obžalovaný C., svedok nosil doklady na súdy, prvýkrát si on prečítal sporný doklad až pri vyšetrovaní, keď mu ho predložila vyšetrovatelka L., následne na otázku uviedol, že on nevidel obžalovaného sporný doklad písať, ale dostal ho od obžalovaného, lebo od nikoho iného taký doklad nedostal ani on žiaden doklad nevypracoval, pripustil však, že aj niekto

iný okrem obžalovaného a neho mohol sporný doklad predložiť súdu. Na výzvu, aby odstránil rozpory vo výpovedi svedok uviedol, že nevie, kto sporný doklad predložil súdu.

K odvolacím námietkam sa žiada uviesť, že vina obžalovaného môže byť založená len na takých dôkazoch, ktoré vo svojom úhrne tvoria logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť jediný záver nepripúšťajúci inú alternatívu. Pokiaľ teda súd hodnotiac vykonané dôkazy nedospeje k záveru, že takúto sústavu dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného vytvárajú, nezostáva mu nič iné, len obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti aj krajský súd dospel k záveru, že svedok C. M. nevedel jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že spornú listinu na Okresný súd Prešov v konaniach vedených pred týmto súdom pod sp. zn. 13C 1465/2009 a 39 C 38/09 predložil aj niekto iný okrem neho a obžalovaného, preto v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného sa krajský súd stotožnil so záverom prvostupňového súdu, ktorý obžalovaného D. C. spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil. V teoretickej rovine nie je možné vylúčiť ani verziu, že síce obžalovaný odovzdal svedkovi M. žaloby aj spolu s nepravým dokladom, avšak obžalovaný nemusel vedieť, že súčasťou materiálov je aj tento sfaľovaný doklad, pričom tieto podklady, teda žaloby s prílohami, mohla vypracovať aj tretia osoba. Prípadný záujem obžalovaného o pozemky rodiny M. v kat. úz. T. ešte nepreukazuje sám o sebe, žeby obžalovaný C. v tomto prípade za tým účelom predložil falošný dôkaz.

Snáď je treba vytknúť prvostupňovému súdu, že pripustil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.1.2013 otázky k obsahu úradného záznamu z vyťažovania C. M.. Podané vysvetlenia osôb nemôžu slúžiť ako dôkaz pred súdom a je bez významu, či bol o tomto vysvetlení vykonaný zápis, prípadne úradný záznam, keďže výpoveď osoby môže byť ako dôkaz vykonaná len výsluchom tejto osoby či ako svedka alebo ako obvineného po zákonom poučení, akékoľvek iné spôsoby nahrádzania výsluchu obchádzajú zákon a nie je možné ich použiť ako dôkaz v trestnom konaní.

Nezistiac teda dôvody pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia, krajskému súdu nezostávalo nič iné len odvolanie okresného prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.